

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 3T/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217010299
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1217010299.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romanom Farkašom PhD. a prísediacich Z. S. a J.. M. A., v trestnej veci obžalovaného: Q. V.Č. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2017 v Bratislave taktó

rozhodol:

Obžalovaný:

Q. V., nar. XX. XX. XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava, N. S. XXXX/XX,

je vinný, že

Obvinený od presne nezisteného času, asi od polovice júna 2016 až do 02.00 hod. dňa 14.11.2016 v Bratislave, na B.T. L. XX, v byte Č. XXX pravidelne fyzicky a psychicky týral svoju družku P. A., N.. XX.XX.XXXX v Brezne (ďalej aj ako „poškodená“) s ktorou žil v spoločnej domácnosti a to tým spôsobom, že v presne nezistenom čase asi začiatkom augusta keď ju viezol svojim osobným motorovým vozidlom značky H. V. z miesta ich spoločného bydliska do práce na Kolibu a nakoľko sa nahneval, že poškodená predtým chcela ísť do práce trolejbusom, dovezol ju k Slovnaftu, kde neboli žiadny ľudia, tam vystúpil z vozidla, následne otvoril dvere poškodenej a za vlasy ju vytiahol z auta, pričom pod prsia jej priložil vreckový nožík, oprel ju o kapotu vozidla a vyhrážal sa jej, že ju zabije a následne ju dokopal tak, že mala tri týždne bolesti v rebrách, v presne nezistenom čase, niekedy koncom augusta 2016 v Bratislave, na B. L. XX, počas toho ako sa poškodená sprchovala a jej pes medzitým vyskočil na posteľ obvineného, tento začal kričať, že čo ten skurvený pes robí na vankúši a keď poškodená išla prezliecť vankúše, obvinený zobral kuchynský nôž s čepeľou dlhou asi 25 cm a snažil sa zasiahnuť psa, čo sa mu ale nepodarilo, tak chytil posteľ za nohy, prevrátil ju a čelo postele, ktoré sa celé vylomilo a padlo do psích výkalov, počas toho obvinený kričal, že či má žiť v osratej izbe, že ju aj toho psa dopichá, následne schmatol poškodenú za vlasy a udrel ju asi tri alebo štyrikrát päťou do pravej časti hlavy, pričom po tomto útoku mala na hlave hrče a možno aj podliatiny, presne si to už poškodená s odstupom času nepamätá, lebo takýmto spôsobom ju obvinený zbil za ten čas, čo spolu žili, asi pätnásťkrát, ďalej obvinený v presne nezistenom čase, niekedy začiatkom novembra 2016, keď išiel s poškodenou autom, ktorá zle zatvorila dvere vozidla, obvinený sa rozčúľil a poškodenej sa opýtal, či je problém tie dvere zatvárať, kázal jej vystúpiť, zavrieť dvere a znovu nastúpiť, čo poškodená aj spravila, lebo sa ho bála a, keď už druhýkrát nasadla do auta, vulgárne jej nadával a asi štyri alebo päťkrát silno tresol svojimi dverami na motorovom vozidle, následne poškodenú schmatol pravou rukou za vlasy a ľavou rukou zovretou v päťou ju asi, tri alebo štyrikrát udrel do pravej strany hlavy a, keď asi po pol hodine prišli na adresu Bratislava, B. XX, v byte na poškodenú záutočil znovu rovnakým spôsobom, pričom ju udrel asi tri alebo štyrikrát do ľavej strany hlavy a keď mu poškodená s plačom povedala, že je jej ľúto, že ju zbil, obvinený sa jej opýtal: „Čože, som to urobil? Zbil som ťa? No, ešte len uvidíš, čo je to bitka.“ a znovu ju zbil rovnakým spôsobom, pričom po tomto útoku mala poškodená hrče pod vlasmi, ďalej obvinený v presne nezistenom čase, pravdepodobne dňa 05.11.2016 v Bratislave, na B. L. XX, v byte č. XXX, ako vošiel do izby a uvidel na skrini otvorené dvere, začal poškodenej vulgárne nadávať a keď sa mu poškodená snažila vysvetliť, že išla do kuchyne po ďalšie veci, ktoré bolo potrebné odložiť do skrine, tak ju asi tri alebo štyrikrát udrel päťou do ľavej ruky a do ľavej časti hlavy a pravou rukou ju pevne držal za vlasy, avšak po tomto útoku poškodená nebola na lekárskom ošetrení, aj napriek tomu, že ju bolela hlava do večera

a na dotyk ju bolela asi tri dni, ďalej v čase okolo 02.00 hod. dňa 14.11.2016 v Bratislave na B. L. XX, ako došla poškodená do bytu, obvinený jej začal vyčítať kde bola toľko, prečo jej to tak dlho trvalo a, prečo stále má problémy s časom, na čo mu ona vysvetlila, že bola len kúpiť cigarety, na to obvinený chytil svoj telefón a približne z diaľky 1,5 m ho po nej hodil, poškodená sa však uhla a telefón sa rozbil o stenu, potom prišiel k poškodenej, na čo si ona začala kryť hlavu, ale aj tak sa obvinenému podarilo udrieť ju asi trikrát do hlavy takým spôsobom, že ju pravou rukou schmatol za vlasy a ľavou rukou ju udieral, pričom ju udieral takou intenzitou, že padla na zem a na zemi ju obvinený ešte viackrát kopol do nohy a do sediaceho svalu, potom jej prikázal postaviť sa a nech si nekryje hlavu, následne ju schmatol za vlasy a opýtal sa jej, či ju má vyhodiť z okna, ktoré bolo otvorené a vzdialené od nich asi meter, následne ju hodil na gauč, kde pokračoval v udieraní a kopaní, postavil sa na gauč a kopal do nej všade tam, kde sa mu podarilo a počas toho jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije, čím takto poškodenej P. A., spôsobil fyzické a psychické utrpenie, a to aj napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 5 zo dňa 11.4.2011, právoplatný 15.06.2011, sp. zn. 1T 195/10 v spojení s rozsudkom KS Bratislava zo dňa 15.6.2011, sp. zn. 1To 68/11 právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) ods. 2, písm. c) d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 8 rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09.03.2016, sp. zn. 4Pp 4/2016 podmienčne prepustený,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním a vyvolávaním strachu a stresu spôsobil ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie, hoci bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký trestný čin prepustený, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou, čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák k trestu odňatia slobody v trvaní 11 rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodená P. A., N.. XX.XX.XXXX s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor pre Bratislavu II podal dňa 12.04.2017 obžalobu na Q. V. pre vyššie uvedený trestný čin s tým, že predseda senátu túto preskúmal a po oboznámení sa s listinným materiálom rozhodol o nariadení hlavného pojednávania a rozsahu dokazovania.

V úvode hlavného pojednávania prokurátor zotrval na podanej obžalobe, ktorú predniesol zhodne s písomne podanou, súčasne vylúčil možnosť uzatvorenia dohody o vine a treste s tým, že k podanej obžalobe sa vyjadril obhajca s ktorou nesúhlasil, kde poukázal na to, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný a v jednotlivých dôkazoch sú značné rozpory, ktoré orgány činné v trestnom konaní neodstránili a ani sa ich nepokúsili odstrániť, následne obžalovaný po poučení podľa zákonného ustanovenia § 34 ods. 1, 2, 3 a § 257 ods. 2 - 8/ Tr.. por. urobil vyhlásenie, že zo spáchania skutku je nevinný.

Súd vykonal dokazovanie, v rámci ktorého boli vylúčené obžalovaný Juraj Miček, poškodená - svedkyňa Anna Bučková, svedkyňa Renáta Szépvová, znalec RNDr. Dušan Kešický, na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď z prípravného konania svedkyne - poškodenej Anna Bučkovej, ako aj s oboznámením všetkých listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po dôkladnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd ustálil skutkový stav veci tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Juraj Miček na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pokiaľ sa týka samotného skutku, s poškodenou sa zoznámil prostredníctvom internetu, začali spolu chodiť a asi po týždni čo spolu chodili, mu hovorila, že nemá kde s deťmi bývať, tak jej navrhol, že môžu bývať u neho. Obžalovaný uviedol, že poškodenú nikdy fyzicky nenapadol, nakoľko si bol vedomý toho, čo to obnáša. Poškodená sa nestarala

o deti ani o domácnosť, chodila kradnúť a robila prostytutku - cez internet ponúkala sexuálne služby. Uviedol aj to, že sa poškodenej nevedel zbaviť, nechcela od neho odsťahovať, dokonca jej našiel aj podnájom, ktorý jej zaplatil. Obžalovaný uviedol, že poškodenej sa do toho podnájmu odsťahovala asi v polovici októbra 2016. Na otázku predsedu senátu obžalovaný uviedol, že v domácnosti spolu s poškodenou nevedeli fungovať, ale po sexuálnej stránke si vyhovovali, stretávali sa aj po tom, čo sa poškodenej od neho odsťahovala. Stretávali sa po večeroch, zhruba každý druhý deň. Obžalovaný sa nevedel vyjadriť k tomu, ako prišla poškodenej k zraneniam, pričom uviedol, že mu bolo ľúto detí, v tom čase mali 13-14 rokov, mal s nimi celkom dobrý vzťah.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, okrem iného aj to, že skutočnosti ktoré sú uvedené v uznesení o vznesení obvinenia sa z časti zakladajú na pravde, no sú dosť zveličené, teda obžalovaný spáchanie činu čiastočne poprel, i keď priznal, že medzi ním a poškodenou Annou Bučkovou bývali nezhody najmä pre rozdielnosť predstáv o spoločnom živí. Celé je to inak, ako je to písané, snažil sa poškodenej pomôcť, prišla z ulice a on ju zobral k sebe s deťmi. Voči poškodenej nikdy nepoužil žiadne fyzické násilie, nikdy ju fyzicky nenapadol, ani jej nikdy fyzicky neublížil, mali medzi sebou len milostný vzťah. Poškodenej nie je jeho družka, nasťahovala sa k nemu dňa 17.07.2016 s deťmi, je pravdou že na ňu aj kričal, hádali sa, aj kvôli jej deťom a toto poškodenej berie ako týranie. K útoku z augusta vypovedal, že v ten deň, ktorý nevedel presne konkretizovať, mu poškodenej Anna povedala, že má ísť upratovať na Kolibu, pričom pravidlom bolo, že obžalovaného žiadala, aby ju odviezol, v inkriminovaný deň však chcela ísť trolejbusom. Nakoniec šli spolu s autom a počas cesty mu hovorila, že nech na Kolibu nejde, pričom obžalovanému bolo jasné, že mu poškodenej klame a buď ide s Janou kradnúť, alebo niekde inde. Obžalovaný ďalej uviedol, že v aute sa o tom rozprávali, poškodenej mu stále nechcela povedať kam ide, ale na Kolibu určite nechcela ísť. Vozili sa v aute po meste asi 30min a skončili na Slovnafte. Obžalovaný uviedol, že vôbec nie je pravdou, že by som ju mal chytiť za vlasy, vytiahnuť z auta a priložiť jej nožik pod prsia a už vôbec nie to, že by sa jej vyhrážal, že ju zabije a že ju dokopal.

K incidentu so psom poškodenej uviedol, že skutočnosti sú pravdivé, až na to, že poškodenej sa ani nedotkol, vôbec ju päšťami neudieral, neschmatol ju za vlasy a nijakým spôsobom sa jej nevyhrážal, avšak je pravda to, že prevrátil a rozlámal posteľ, ale posteľ sa zlomila tým, že ju prevrátil. Obžalovaný priznal, že mal nervy na toho psa, pretože zas mal v byte jeho výkaly. Obžalovaný uviedol, že v tom čase mal v ruke nôž, ale to tým, že bol vtedy v kuchyni a krájal nejaké jedlo. Nikoho s nožom neohrozoval ani nikoho ohroziť nechcel. Obžalovaný ďalej vypovedal ohľadom údajných útokov zo začiatku novembra 2016, kedy mal poškodenej zbitť, po tom, čo nezatvorila poriadne dvere, a mal ju udierať päšťami a ťahať za vlasy. K uvedenému incidentu uviedol, že poškodenej nezatvorila poriadne dvere na aute ako aj na skrini a preto na ňu nakričal, pretože to nebolo po prvý krát, avšak určite ju však nijakým spôsobom fyzicky nenapadol. Ohľadom modrín na tele poškodenej nemá obžalovaný vedomosť akým spôsobom k nim poškodenej prišla. Poškodenej podľa obžalovaného robila prostytutku, môžu byť z toho. Ohľadom incidentu z 14.11.2016 uviedol obžalovaný, že bol pod vplyvom alkoholu, nahnevaný na poškodenej, ktorá napriek dohode pre neho neprišla a tak musel ísť sám domov. Poškodenej prišla domov o pol druhej, pohádali sa, pretože jej deti boli samé doma. Napriek uvedenému jej začal vyčítať aj iné veci, zlomil jej telefón, ktorý jej podaroval, potom zaspal a zobudil sa v zamknutom byte a poobede pre neho prišli policajti.

Svedkyňa - poškodenej Anna Bučková na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo nevypovedať v zmysle ustanovenia § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por., nakoľko obžalovaný je jej bývalý druh a žili spolu od polovice júla až do novembra 2016, preto súd na návrh prokurátora prečítal jej výpoveď z prípravného konania, pretože v prípravnom konaní bola riadne poučená a výslovne uviedla, že svojho práva nevypovedať nevyužíva a vypovedať bude.

V prípravnom konaní poškodenej uviedla, že považuje obžalovaného za blízku osobu, zoznámili sa na internete a následne spolu začali bývať. Prvé nezhody medzi nimi začali vznikať na prelome júla a augusta 2016. Poškodenej opísala, ako mala s obžalovaným konflikt, kedy ju vozil autom po uličkách k Slovnaftu na odľahlé miesto, kde jej k boku priložil nôž, vytiahol ju z auta a kričal na ňu, že skape, že ju zabije, znovu jej kázal nastúpiť do auta, chvíľku sa viezli, následne zastavili a poškodenej obžalovaný znovu prinútil vystúpiť z auta a tam ju zbil päšťami do hlavy, spadla na zem a potom ju kopal, stále na ňu kričal že skape, že ju zabije. Následne s časovým odstupom koncom augusta sa poškodenej sprchovala, keď obžalovaný vbehol do kúpeľne so slovami „prečo je ten skurvený pes na mojom vankúši?“ Obžalovaný začal hľadať psa, zobral nôž a pichal do krabice pod posteľou, kde si myslel, že sa nachádza pes, kričal na psa aj na poškodenej, že ich oboch zabije, dopichá. Následne obžalovaný zranil psa posteľou. Poškodenej sa taktiež zmienila o incidente koncom októbra, kedy obžalovaný poškodenej schytil pravou rukou za vlasy a ľavou rukou ju bil do hlavy so slovami, že či sa nenaučí tie skurvené dvere zatvárať na prvýkrát. Ďalší krát zbil obžalovaný poškodenej s odstupom pár dní, kedy na ňu začal kričať

kvôli dverám na šatníku, pravou rukou ju schytil za vlasy a ľavou päšťou bil poškodenú do hlavy. Posledný taký horší incident podľa slov poškodenej sa stal v pondelok ráno 14.11.2016, kedy poškodená prišla asi 1.30 hod domov, obžalovaný vulgárne kričal na poškodenú, kde bola, obžalovaný chytil telefón a hodil ho po poškodenej, asi ju chcel trafiť a netrafil, načo sa obžalovaný postavil a podišiel k poškodenej, schmatol ju za vlasy a ľavou rukou ju udieral do hlavy, poškodená padla na zem, asi dvakrát do nej kopol, kázal jej vstať, kričal, že ju vyjebe z okna, že ju zabije. Následne opätovne schytil obžalovaný poškodenú za vlasy, hodil ju na gauč a päšťami ju bil do hlavy, potom sa postavil na gauč, kopal poškodenú, kričal na ňu, že je špinavá kurva, že si nezaslúži žiť. Potom sa je spýtal, koľkokrát ešte potrebuje dostať bitku, aby chodila načas domov. Celé to trvalo asi 3/4 hodiny a potom obžalovaný zaspal na gauči, poškodená odišla z bytu a zavolała políciu. Poškodená taktiež uviedla, že ju obžalovaný týral aj psychicky a to otázkami, „prečo mi robíš nervy?“, taktiež obžalovaný na adresu poškodenej často používal otázku „koľkokrát potrebuješ bitku?“

Svedkyňa Renáta Szépvová na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pozná aj obžalovaného aj poškodenú, pričom bola u nich asi dvakrát, avšak nejako bližšie sa k ich vzájomnému spolužitiu vyjadriť nevie. Uviedla, že raz videla na poškodenej modrinu, povedala jej, že sa udrela. Raz bola poškodená u nej, keď jej obžalovaný zavolał a vtedy jej povedala, že sa ho bojí. Svedkyňa uviedla že mala vedomosť, že v ich spolužití nie je všetko v poriadku. Poškodená sa ho bála. Ich vzájomný vzťah trval cca 7 až 8 mesiacov.

Znalec RNDr. Dušan Kešický, PhD. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ sa týka znaleckého posudku týkajúceho sa osoby obžalovaného, tak sa v plnom rozsahu pridržiava písomne vyhotoveného znaleckého posudku a keďže mu nie sú známe žiadne nové skutočnosti a okolnosti, nechcel na tomto posudku nič zmeniť, ani doplniť. Rovnako pokiaľ sa týka znaleckého posudku týkajúceho sa osobu poškodenej, tak sa v plnom rozsahu pridržiava písomne vyhotoveného znaleckého posudku a keďže mu nie sú známe žiadne nové skutočnosti a okolnosti, nechcel na tomto posudku nič zmeniť, ani doplniť.

Zo znaleckého posudku č. 13/2017 zo dňa 06.02.2017 RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., klinického psychológa, vyhotoveného na osobu poškodenej vyplýva, že poškodená vnímala jej vzťah k obžalovanému spočiatku ako pozitívny, postupne sa stával ambivalentným, kde k zmene vzťahu prispievalo jeho agresívne konanie vo vzájomných konfliktoch, ako aj jeho otvorená deklarácia o ukončenie spolužitia. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že poškodená dokáže správne vnímať prežitú udalosť, nakoľko má k tomu primeranú výbavu z hľadiska stavu poznávacích funkcií. Interpretácia (skresľovaniu prežitých udalostí) je skreslená vplyvom emócií, k čomu má poškodená sklony. Tendencie k vedome podanej nepravde (klamstvu), resp. fantazijnej produkcii nezažitého (fabulácii) neboli zistené, pričom výpoveď poškodenej u znalca k veci je možné považovať za špecificky vierohodné v zníženej miere, kde ide hlavne o absenciu komplexných opisov okolností vedúcich ku konfliktom, potlačanie významu vlastného podielu, absenciu náhľadu, zvýrazňovanie negatívnych vlastností obvineného, ako aj vyhýbanie sa komplexnému opisu okolností zoznamenia, resp. dôvodov odchodu z podnájmu v snahe udržať svoj obraz v sociálne prijateľnom rozsahu. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že poškodená vnímala a pociťovala konkrétne násilné (bez rozdielu verbálneho, či brachiálneho, ak k nemu došlo) správanie obvineného ako príkorie, útok na osobnú integritu, vyvolávalo u nej stres, alebo strach, pričom tieto vplyvy neboli takého rozsahu v kontexte vlastností poškodenej, aby sa odrazili v zmenách typických pre akútnu stresovú poruchu resp. posttraumatickú stresovú poruchu, resp. ich trvanie, či intenzita boli tak krátke, že k takej zmene na psychike nedošlo. Syndróm týranej osoby ako diagnostická jednotka nie je definovaný a za takúto ju s vysokou pravdepodobnosťou z psychologického hľadiska nie je možné považovať. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že konanie obžalovaného ovplyvnilo obvyklý spôsob života poškodenej po dobu asi pol roka v čase ich spoločného spolužitia, pričom ovplyvnenie je dané potrebou adaptácie na nové podmienky v spolužití dvoch osôb, ktoré sa predtým nepoznali. Agresívne konanie obvineného nevedlo k očakávaným zmenám u poškodenej zo strany obvineného, naopak viedlo k rozpadu spolužitia iniciovaného poškodenou podaním trestného oznámenia. Poškodená sa správala v konfliktných situáciách významne autonómne, nerešpektovala požiadavky obvineného na pravidlá spolužitia, pričom prejavovala odpor pasívne, pokračovaním v konaní, tak presadzovala svoj názor. K zmene jej postojov k obžalovanému došlo, keď jasne deklaroval svoj nezájum zdieľať s ňou spoločnú domácnosť a pokračovať vo vzťahu prenájmom ďalšieho samostatného bytu pre jej osobu a deti. Psychologické vyšetrenie poškodenej nenasvedčuje tomu, že by mohla trpieť psychickými poruchami v zmysle choroby.

O osobe obžalovaného menovaný znalec v znaleckom posudku č. 12/2017 zo dňa 06.02.2017 uviedol, že kapacita obžalovaného pre kontrolu a toleranciu stresu znížená, riziko dezorganizácie pri bežných denných stresoch zhoršujú bazálny adaptačný potencia, ktorý je ohrozovaný hlavne zo zdrojov interpersonálnej interakcie, hlavne intímnej blízkej, teda partnerskej. Ďalej bol u obžalovaného zistený

výrazný potenciál pre impulzivitu v myslení, afekte a správaní, ktorý sa prejavuje v neadaptívnom, sociálne neprijateľnom správaní. Náchylnosť k chronickej strate kontroly sa prejavuje v dlhšie trvajúcich vzťahoch, kde nedochádza k sanácií zvládacích mechanizmov z dôvodu trvalej interakcie a jej intenzite. Zjednodušovanie podnetov predstavuje nepriamu formu kontroly vo vzťahu k záťaži, na druhej strane prehliadanie kľúčových podnetových informácií vedie k chybným rozhodnutiam, ktoré sa zachovávajú kvôli kognitívnej nepružnosti. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že obžalovaný má v sociálnych situáciách tendenciu opakovať chyby, zážitky sklamania, tiesne, a emočného zmätku pôsobia destabilizujúco na možné konanie s antisociálnym charakterom. Zaoberanie sa sebou, vlastnými rozhodnutiami, k čomu má sklon, vedie k zhoršeniu emočnej bilancie, prevláda zvýšené napätie, sprevádzané situačne dysforickou náladou a pri alkoholovom opojení (ale i bez neho) dochádza k zlyhaniu kontrolných mechanizmov a uvoľneniu nadlimitného napätia vo forme, ktorá je sociálne neprijateľná. Snahy zaujímať aktívnejšia rolu majú kompenzačná úloha k neistote v bežnej interakcii. Často je zo strany iných hodnotený negatívne. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že obžalovaný má sklony k agresívnym prejavom so snahou direktívne ovládnuť situáciu pre kompenzáciu pocitov neistoty, pričom agresivita nie je hlavným problémom pri hodnotení sociálne problematických reakcií, týmto je hlavne problém primerane modulovať a kontrolovať uvoľňujúce sa prevažne negatívne emócie v záťaži v kontexte zníženej kapacity pre kontrolu a toleranciu stresu hlavne z interpersonálnych zdrojov. Obžalovaný má sklony k agresívnemu a násilnému správaniu, pričom miera pomeru verbálneho a brachiálneho násillia sa nedá posúdiť a je zrejme iba z preukázaných skutkov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Sklony k agresívnym prejavom sú dopadom snahy direktívne ovládnuť situáciu pre kompenzáciu pocitov neistoty v partnerských situáciách, pričom agresivita nie je hlavným a určujúcim rysom osobnosti vo vzťahu k jeho konaniu, u obžalovaného bola zistená snaha vyhýbať sa agresívnym impulzom, potláčať ich, kde táto snaha je narušená v nadlimitnej záťaži, pričom problémom je primerane modulovať a kontrolovať uvoľňujúce sa prevažne negatívne emócie v záťaži v kontexte zníženej kapacity pre kontrolu a toleranciu stresu, hlavne z interpersonálnych zdrojov. K zlyhaniu prispieva i občasné alkoholové opojenie s jeho deliberačným vplyvom. Schopnosť obžalovaného správne vnímať a reprodukovať prežitú udalosť je s ohľadom na jeho stav poznávacích funkcií primeraná. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že tendencie k fabulácii, fantázii, skresľovaniu sú dané emočným vplyvom na kvalitu myslenia, ako aj kvalitu pamäťovej stopy v emočnom vypätí, pričom sklony ku klamstvu, alebo zľahčovaniu vyplývajú z prirodzenej motivácie v postavení obvineného. Zo znaleckého posudku zároveň vyplýva, že obžalovaný poskytol rodine poškodenej príbytok, napriek vlastnému dyskomfortu, ktorý tým začal pociťovať. Súčasne sa významne materiálne i časovo podieľal na chode domácnosti, pričom za toto očakával jeho predstave primerané ocenenie, ktorého absencia pôsobila negatívne vo vzťahu k jeho sebaobrazu a krehkému sebavedomiu ako aj emočne destabilizujúco s dopadom na kvalitu kontrolných a regulačných mechanizmov. Zo znaleckého posudku vyplýva, že hodnotový systém obvineného je väčšinový, bez výrazných antisociálnych tendencií, pričom nie je možné konštatovať disociálnu poruchu osobnosti.

Zo znaleckého posudku MUDr. Ľubomíra Jalča z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, vyplýva, že obžalovaný priznal pitie alkoholu o zvýšenej miere vo veku 20 rokov, po prepustení z trestu v marci 2016 znovu začal piť alkohol, pričom podľa jeho vyjadrenia šlo o príležitostnú formu pitia. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva že obžalovaný netrpí duševnou poruchou, resp. závislosťou, aby znalec navrhoval ochranného liečenie, pričom obvinený v čase skutkov nemá narušene psychické funkcie v takej miere, aby to znižovalo jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti a nie je potrebné skúmať jeho zdravotný stav. Vážne duševné ochorenie v aktuálnom priereze užho nebolo zistené a podobným ochorením netrpel ani v kritickom období.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä so spisovým materiálom, posudkami na obžalovaného a registrom trestov.

Z lekárskej správy, ako i z lekárskeho potvrdenia UN Bratislava zo dňa 14.11.2016 vyplýva, že poškodená Anna Bučková bola opakovane inzultovaná priateľom, opakovane bitá päšťou do spánkovej oblasti hlavy, trhaná za vlasy, bitá a kopaná do oblasti zadku, kde sú aj prítomné stopy násillia, ošetrová v UN Bratislava, diagnostický záver prítomné podliatiny na horných ako aj dolných končatinách bez obmedzenia hybnosti.

Z takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a zhodnotenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne mal súd vinu obžalovaného Juraja Mičeka za preukázanú. Je nepochybné, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona- blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím,

kopáním, údermi ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním a vyvolávaním strachu a stresu spôsoboval ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie, hoci bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký trestný čin prepustený, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania so zbraňou. (k boku poškodenej priložil nôž, nožom pichal do krabice).

Výpovede obžalovaného a poškodenej si navzájom odporovali. Obžalovaný v prípravnom konaní čiastočne popieral svoje konanie, avšak priznal určité nezhody medzi ním a poškodenou, pričom na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodenú nikdy fyzicky nenapadol a nevedel sa vyjadriť k tomu, ako prišla poškodená k zraneniam, pričom sa žiada uviesť, že obžalovaný sa v prípravnom konaní rovnako neurčito vyjadroval k jednotlivým incidentom, ktoré sú obsahom žalovaného skutku, keď k tomu, čo sa stalo začiatkom augusta 2016, keď obžalovaný prehovoril, že ju odvieze na Kolibu obžalovaný uviedol, že sa s poškodenou vozili v aute po meste asi 30min a skončili na Slovnafte, pričom poškodená sedela na zadnom sedadle, uviedol, že nie je pravdou, že by ju mal chytiť za vlasy, vytiahnuť z auta a priložiť jej nožik pod prsia. K incidentu zo dňa 14.11.2016 obžalovaný uviedol, že bol pod vplyvom alkoholu, nahnevaný na poškodenú, ktorá napriek dohode pre neho neprišla a tak musel ísť sám domov, pričom keď poškodená prišla domov o pol druhej, pohádali sa, začal jej vyčítať aj iné veci, hodil telefón do žalúzií okna, mal prasknutý displej, následne zobral telefón poškodenej, ktorý jej predtým dal a zlomil ho, s tým, že navyše si nespomína, lebo zaspal na gauči a ráno sa zobudil v zamknutom byte. Obžalovaný sa vyjadril aj ohľadom incidentu so psom poškodenej, kde uviedol, že to je všetko pravda, až na to, že poškodenej sa ani nedotkol, vôbec ju päšťami neudieral, neschmatol ju za vlasy a nijakým spôsobom sa jej nevyhrážal. K incidentu ohľadom nezatvorených dverí sa obžalovaný vyjadril v tom smere, že mu vadilo, že nezatvorila poriadne dvere na aute ako aj na skrini avšak určite ju nijakým spôsobom fyzicky nenapadol. Celkovo však obžalovaný pripustil, že pri poslednom incidente bol pod vplyvom alkoholu a že medzi ním a poškodenou bývali nezhody najmä pre rozdielnosť predstáv o spoločnom žítí. Súd preto vyhodnotil výpoveď obžalovaného za účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu.

Obsah výpovede poškodenej z prípravného konania je podporovaná aj ďalšími, najmä listinnými dôkazmi a to znaleckými posudkami RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., lekárskou správou a lekárskeym potvrdením UN Bratislava zo dňa 14.11.2016, pričom o istých skutočnostiach vyplývajúcej z výpovede poškodenej čiastočne podporuje aj výpoveď svedkyne Renáty Szébovej. Preto súd nemal žiaden dôvod výpovedi poškodenej neveriť, naopak ako reálne, odrážajúci skutočný sled udalostí v spolužití poškodenej a obžalovaného, pričom tvrdenia obžalovaného súd vyhodnotil len ako snahu zmierniť následky vlastnej trestnoprávnej zodpovednosti. V tejto súvislosti potom nie je rozhodujúce tvrdenie obhajoby obžalovaného o tom, že poškodená vedela o trestnej minulosti obžalovaného. Tu nie je významné, či malo byť samotné trestné oznámenie podané ako „pomsta“ za správanie obžalovaného počas štvormesačného spolužitia obžalovaného a poškodenej, ale významné je to, či obsah trestného oznámenia a obsah usvedčujúcich výpovedí poškodenej je „pravdivý“. Navyše na tomto mieste sa k tvrdeniu obhajoby obžalovaného žiada ešte uviesť, že nie všetky, akékoľvek rozpory v jednotlivých výpovediach poškodenej majú automaticky za následok použitie jednej zo základných zásad trestného konania, a to „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ a v dôsledku jej použitia oslobodenie obžalovaného spod obžaloby prokurátora, ale len pochybnosti závažné, rozumné a odôvodnené, popri ktorých už zistený skutkový stav nemôže obstáť, čomu zodpovedá aj znenie ust. § 258 ods. 4 Tr. por. a § 264 ods. 1 Tr. por., ktoré vyjadrujú potrebu odstraňovať v rámci dokazovania v priebehu trestného konania rozpory nie akékoľvek, ale len rozpory podstatné, ktoré predstavujú zmenu pôvodne tvrdených podstatných skutočností, a za ktoré nie je možné považovať len použitie aj keď nie absolútne zhodných ale obdobných výrazových prostriedkov, ktoré pôvodný zmysel tvrdení nemenia a rovnako tak za podstatné rozpory nie je možné považovať rozpory v nedôležitých detailoch, ktoré nemajú vplyv na priebeh skutkového deja, samozrejme za situácie, že v tom ktorom konkrétnom prípade nemajú vplyv na hodnovernosť prednesených tvrdení.

K obhajobe obžalovanému v tom smere, že obžaloba je postavená na výpovedi poškodenej Anny Bučkovej a na jej tvrdeniach, ktoré nie sú podložené žiadnymi dôkazmi súd poukazuje na vyššie uvedenú skutočnosť, že v neprospech obžalovaného nepriamo svedčila aj svedkyňa Renáta Szébová, ktorá potvrdila, že raz videla na poškodenej modrinu, povedala jej, že sa udrela, pričom raz bola poškodená u nej, keď jej obžalovaný zavolať a vtedy jej povedala, že sa ho bojí. Svedkyňa zároveň uviedla že mala vedomosť, že v ich spolužití nie je všetko v poriadku. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že v posudzovanom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pri konfliktoch medzi obžalovaným a poškodenou nebola prítomná žiadna iná osoba, čo možno označiť ako jav domáceho násillia. Z odbornej literatúry vyplýva, že domáce násillie je komplikovaný fenomén a je sociálne patologický jav, pričom v

praxi rozoznávame viacero druhov domáceho násilia - brachiálne, psychické, sexuálne, ekonomické a sociálne. Vo väčšine prípadov páchatelovi ide o získanie nadvlády nad životom svojej obete a o získanie moci rozhodovať o jej živote, čomu bolo tak aj v posudzovanom prípade, keď aj zo znaleckého dokazovania na osobu obžalovaného vyplynulo, že ten má sklony k agresívnym prejavom so snahou direktívne ovládnuť situáciu. Pri psychickom násilí násilník môže svoju obeť osočovať, ponižovať, kontrolovať, sledovať či nútiť k poslušnosti príkazov s cieľom útočiť na jej psychiku a spôsobiť jej trvalú psychickú ujmu, pričom tento druh násilia páchatel systematicky a neustále opakuje, až získava nad svojou obeťou moc a prevahu a vzbudzuje u nej strach a pocit bezmocnosti. V posudzovanom prípade tomu bolo najmä otázkami smerom na poškodenú „prečo mi robíš nervy?“ a taktiež „koľkokrát potrebuješ bitku?“.

Vierohodnosť výpovede poškodenej je potvrdená a zároveň obhajoba obžalovaného v tom smere, že rovnako z vykonaných dôkazných prostriedkov - zo znaleckého posudku a následnej výpovede znalca je zjavné, že poškodená je osoba, ktorá má tendenciu fabulovať, je vyvrátená znaleckým posudkom znalca RNDr. Dušana Kešického, PhD. č. 13/2017, z ktorého vyplýva, že u poškodenej neboli zistené tendencie k vedome podanej nepravde (klamstvu), resp. fantazijnej produkcii nezažitého (fabulácii) a aj napriek skutočnosti, že výpoveď poškodenej je možné považovať za špecificky vierohodnú v zníženej miere, kde ide hlavne o absenciu komplexných opisov okolností vedúcich ku konfliktom, potláčanie významu vlastného podielu, absenciu náhľadu, zvýrazňovanie negatívnych vlastností obžalovaného, ako aj vyhýbanie sa komplexnému opisu okolností zoznámenia, resp. dôvodov odchodu z podnájmu v snahe udržať svoj obraz v sociálne prijateľnom rozsahu. Zároveň zo znaleckého posudku tiež vyplýva, že poškodená vnímala a pociťovala konkrétne násilné (bez rozdielu verbálneho, či brachiálneho, ak k nemu došlo) správanie obžalovaného ako príkorie, útok na osobnú integritu, vyvolávalo u nej stres, alebo strach.

Naopak zo znaleckého posudku RNDr. Dušana Kešického, PhD. č. 14/2017 vyplýva, že kapacita obžalovaného pre kontrolu a toleranciu stresu je znížená, riziko dezorganizácie pri bežných denných stresoch zhoršujú bazálny adaptačný potenciál, ktorý je ohrozovaný hlavne zo zdrojov interpersonálnej interakcie, hlavne intímnej blízkej, teda partnerskej, ďalej bol u obžalovaného zistený výrazný potenciál pre impulzivitu v myslení, afekte a správaní, ktorý sa prejavuje v neadaptívnom, sociálne neprijateľnom správaní. Podľa znaleckého posudku u obžalovaného pri alkoholovom opojení (ale i bez neho) dochádza k zlyhaniu kontrolných mechanizmov a uvoľneniu nadlimitného napätia vo forme, ktorá je sociálne neprijateľná, pričom má sklony k agresívnym prejavom so snahou direktívne ovládnuť situáciu pre kompenzáciu pocitov neistoty ako aj sklony k agresívnemu a násilnému správaniu. Zo znaleckého posudku zároveň vyplynulo, že u obžalovaného tendencie k fabulácii, fantázii, skresľovaniu sú dané emočným vplyvom na kvalitu myslenia, ako aj kvalitu pamäťovej stopy v emočnom vypätí, pričom sklony ku klamstvu, alebo zľahčovaniu vyplývajú z prirodzenej motivácie v postavení obvineného.

K obhajobe obžalovanému v tom smere, že rovnako z vykonaných dôkazných prostriedkov - zo znaleckého posudku a následnej výpovede znalca je zjavné, že poškodená nevykazuje známky týranej osoby, súd poukazuje na skutočnosť, že uvedené ešte neznamená to, že by konanie obžalovaného tak, ako bolo právne ustálené vo výrokovvej časti rozsudku, nemalo napĺňať znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Zo znenia § 208 Trestného zákona plynie, že sa trestného činu dopustí páchatel, ktorý týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorým zo spôsobov, ktoré sú v odseku 1 pod písmenami a/ až e/ presne rozpisané.

Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo osobou, ktorá je v starostlivosti alebo výchove páchatela, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň citlivosti a bezohľadnosti, vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne aj sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré táto osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie, ponižovanie. Predpokladom trestného činu je, aby v dôsledku týrania zo strany páchatela bolo spôsobené fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z uvedených foriem a nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví. Znamená to teda, že nie je možné urobiť záver, že pokiaľ nebol diagnostikovaný tzv. syndróm týranej osoby, nemohol sa páchatel voči tomu ktorému poškodenému trestného činu týrania zverenej a blízkej osoby dopustiť. Navyše ani podľa záverov psychologického znaleckého dokazovania niet dôvodu poškodenej neveriť, keďže poškodená podľa záverov už spomínaného znaleckého dokazovania dokáže správne vnímať prežitú udalosť, nakoľko má k tomu primeranú výbavu z hľadiska stavu poznávacích funkcií a zároveň u nej neboli zistené tendencie k vedome podanej nepravde (klamstvu), resp. fantazijnej

produkcii nezažitého (fabulácii), ale naopak je to obžalovaný, ktorého sklony k agresívnym prejavom sú dopadom snahy direktívne ovládnuť situáciu, pričom sklony ku klamstvu, alebo zľahčovaniu vyplývajú z prirodzenej motivácie v postavení obvineného a teda je to práve obžalovaný, ktorý je podľa záverov znaleckého psychologického dokazovania osobou, u ktorej je treba mať pochybnosti o pravdivosti jeho tvrdení.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zohľadnil vyššie uvedené skutočnosti riadiac sa ust. § 34 Tr. zák. dospel k záveru, že účel generálnej aj individuálnej prevencie u špeciálneho recidivistu splní len uloženie prísneho trestu odňatia slobody v trvaní 11 rokov.

Z výpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ päť krát súdne trestaný, pričom v štyroch prípadoch sa naňho hľadí ako na netrestaného, pričom naposledy bol potrestaný v roku 2011 vo veci Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 1T/195/2010. Lustráciou v evidencii priestupkov boli zistené, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát priestupkovo prejednávaný.

Nemožno teda opomenúť rozsudok Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 1T/195/2010 zo dňa 11.04.2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Bratislava 2 15.06.2011 pod sp. zn. 1To 68/11, právoplatné toho istého dňa vyplýva, že obžalovaný Juraj Miček bol uznaný vinným za spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na ust. § 138 písm. a), b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní osem rokov nepodmienečne. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09.03.2016 pod sp. zn. 4Pp 4/2016 bol obvinený Juraj Miček podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. V súvislosti s predmetným rozhodnutím sa žiada dodať, že spôsob spáchania skutku uvedený v popise skutkovej vete uvedeného rozhodnutia je v zásadných bodoch obdobný s teraz prejednávanou vecou. Z poľahčujúcich okolností súd nezistil ani jednu, z priťažujúcich jednu a to predchádzajúce odsúdenie obžalovaného (§ 37 písm. m).

Súd však trest ukladal za použitia ust. § 38 ods.5 Tr. zák., kde pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. Takto nanovo vytvorená trestná sadzba, keďže základná je 7 až 15 rokov odňatia slobody, je 11 až 15 rokov.

Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody.

V adhéznom konaní súd pošk. Annu Bučkovú s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko ten druh škody nie je škodou vzniknutou ako následok „týračského“ konania obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajší súd.